

Waarom laat God lijden toe?

Het evangelie vertelt van een liefdevolle God, Die omziet naar mensen die leven in moeiten en verdriet, ziek en gebrekkig zijn, arm en hulpeloos zijn, enzovoorts. De troostrijke, bemoedigende slotwoorden van dat evangelie zijn: "God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite ..." (Op 21:4). En is dat geen goede boodschap over wat iedereen graag zou willen?

Maar niet alle mensen willen van dit evangelie weten, zelfs veel zich christen noemende mensen, omdat zij de God van de Bijbel helemaal geen 'God van liefde' vinden gezien alle lijden en ellende in de wereld. Misschien heb je zelf soms twijfels, teleurstellingen, aanvechtingen, en zelfs boosheid, als jij en jouw dierbaren te maken krijgen met ziekte, lijden en dood, of het lijden en de ellende overal op aarde zien. Bestaat God wel? En als Hij bestaat, ziet Hij het dan niet? En als Hij het ziet, wat doet Hij er dan aan, of waarom doet Hij er dan niets aan?

In een reeks korte en soms langere delen bekijken we 'het lijden' vanuit het gezichtspunt van God, zoals Hij ons dat in de Bijbel toont, en van Christus. We doen dit systematisch en rustig, vanaf wat over het begin van alles (het boek Genesis) tot het einde, de voltooiing, daarvan (het boek Openbaring), en alles wat daartussen ligt, wordt verteld over Gods handelen met en ten behoeve van mensen. Ook kijken we naar verschillende vormen en oorzaken van lijden. Ons doel is je te bemoedigen en je geloof te versterken, zodat je rust en je vrede kunt vinden in wat God doet en in de omstandigheden die dit voor je meebrengt.

En omdat lijden geen theoretische zaak is, maar je leven raakt – met gevolgen als pijn en verdriet, die weer kunnen leiden tot teleurstelling, twijfel, opstandigheid, boosheid en ongeloof – kan het niet blijven bij een 'leerstellige behandeling'. We kijken daarom naar hoe Jezus Christus en gelovigen die we in de Bijbel ontmoeten, zijn omgegaan met hun lijden, en hoe zij vanuit hun ervaring daarover spreken.

Wat hierbij van jouw kant nodig is, is dat je gelooft dat er een Schepper is; en dat als Hij er is, Hij dan toch een reden en dus een doel moet hebben gehad met Zijn schepping, en nog altijd bezig is Zijn voornemens ten uit-

voer te brengen. Vervolgens dat wat de Schepper daarover zegt, te vinden is in je Bijbel, en je die beschouwt als de Waarheid. Alleen dan kun je het juiste antwoord vinden op de vraag: wat is de reden en het doel van 'het lijden' van gelovigen in het bijzonder, en van de mensheid als geheel?

Daarbij is het besef nodig, dat je leven niet altijd rozengeur en maneschijn is. Er zullen op bepaalde momenten tegenslagen, moeiten, ziekten en dood – je bent nu eenmaal sterfelijk.

We moeten over voor ons allerlei onaangename dingen spreken. Dat brengt het onderwerp met zich mee. Maar dat wil niet zeggen dat deze aarde 'een tranendal' is, zoals soms wordt gezegd; en dat gelovigen geen enkel blijk van vreugde mogen tonen, maar in een zwarte somberheid hun dagen moeten doorbrengen, in afwachting van hun eeuwige bestemming. Dit maakt het leven pas echt tot een lijdensweg. Maar is dat het doel van het leven nu? Is het de wil van God zo te leven? Is Zijn boodschap aan Mensen niet het evangelie, 'de goede boodschap', die blijdschap zou moeten geven? Zegt Paulus niet "het Koninkrijk bestaat ... uit gerechtigheid en vrede en blijdschap in de heilige Geest" (Rom 14:17), en dat de vrucht van de Geest, onder andere, blijdschap is (Galaten 5:22)? En zegt Petrus niet in zijn eerste brief (1:8,9): "Hoewel u (Hem – Christus) nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, (namelijk) de zaligheid van (uw) zielen".

Uiteraard erkennen beiden dat er veel lijden en dus verdriet is onder Gods kinderen. Maar daarmee is de zaak voor hen niet afgedaan. Zij geven hoop voor de toekomst, en daarom zegt Paulus: "Verblijd je in de hoop" (Rom 12:12). De moeiten en het lijden kunnen bedroefd maken, maar als je daaroverheen kunt kijken in de hoop op de beloofde heerlijkheid, kun je met hem zijn "als bedroefde, maar (toch) steeds blij" (2 Kor 6:10). Je kunt in je blijheid het verdriet een plaats geven, en beide met anderen delen, zoals hij oproept: "Verblijd je met hen die blij zijn, en huil met hen die huilen" (Rom 12:15). Met de kracht van God in Zijn Zoon Jezus Christus is het mogelijk "om met blijdschap in alles te volharden en geduld te oefenen" (Kol 1:11).